



תת"ע (פתח תקווה) 4655-05-09 - מדינת ישראל נ' אביגד אביתר ואח'

תת"ע (פתח-תקווה) 4655-05-09 - מדינת ישראל נ' אביגד אביתר ואח' שלום פתח-תקווה
תת"ע (פתח-תקווה) 4655-05-09
תת"ע (פתח-תקווה) 6964-07-10
תת"ע (פתח-תקווה) 1065-01-10
מדינת ישראל

נ ג ד

אביגד אביתר ואח'

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה
[09.01.2017]

כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
החלטה

בפני בקשת המאשימה להעיד את עדי התביעה באמצעות תיעוד חזותי ("ווידאו קונפרנס").
רקע

כנגד כל אחד מהנאשמים בשלושת התיקים שבכותרת הוגש כתב אישום בשנים 2009 ו-2010 בגין עבירה של נהיגה בשכרות. בשלושת התיקים, הנאשמים כפרו במיוחס להם, נוהלו הוכחות, הנאשמים הורשעו ונגזר דינם. בהמשך, הוגשו ערעורים על פסקי הדין לבית המשפט המחוזי מחוז מרכז, אשר הורה על איחוד התיקים (עפ"ת 32992-02-12) ודחה אותם.

בהמשך, הוגשו בקשות רשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"פ 2867/14, רע"פ 2870/14 ו-רע"פ 2871/14) ובית המשפט העליון נתן החלטתו:

"עניינם של המבקשים בבקשות שבכותרת (להלן: המבקשים) מוחזר, בהסכמה, לדין מאוחד בפני בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז - שימונה על-פי שיקול דעתו של סגן נשיא בית משפט השלום מחוז מרכז (תעבורה), אשר יידרש גם לסדרי הדיון ולהרכב - וזאת לצורך השלמת התשתית העובדתית על ידי הצדדים בסוגיית "תעודת הבלון", שעמדה במוקד הבקשות למתן רשות ערעור שלפנינו (היינו: בשאלה האם לצורך עמידה בנטל ההוכחה המוטל על המשיבה לצורך הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות על יסוד בדיקת "ינשוף", עליה להציג את תעודת בלון-הכיוול, שבאמצעותו כויל המכשיר האמור, ואף בשאלת הזיקה בין חברת STG לחברת Spantech, בהקשר האמור), וכן בכל סוגיה נוספת שיטענו לה הצדדים ואשר בית המשפט המברר יראה לדון בה על פי שיקול דעתו." בהמשך, ביקשה המאשימה לתקן את כתבי האישום על דרך של הוספת העדים מר כריס סטריט וד"ר קאנדי נאראין (להלן ובהתאמה: "ע"ת 1", "ע"ת 2") וביום 28.11.16 נעתר בית המשפט למבוקש וקבע את מועדי הדיונים לימים 9.1.17 - 12.1.17.

ביום 1.12.16 הגישה המאשימה בקשה לשמיעת עדי התביעה באמצעות שיחת וידאו, בה ציינה כי הבאתם של עדי התביעה מאנגליה לישראל, כרוכה בעלויות גבוהות וכן כי ע"ת 2 מסר כי מפאת גילו המבוגר, אין ביכולתו להגיע לישראל.



ביום 21.12.16, ולאחר תגובת ההגנה, קבע בית המשפט "הבקשה סתמית ואינה מפורטת דיה גם שאינה נתמכת באסמכתאות.", והורה על מחיקתה.

ארבעה ימים לפני מועד הדיון ביום חמישי, 5.1.17 סמוך לשעה 13:00, הגישה המאשימה בקשה נוספת לשמיעת עדי התביעה באמצעות שיחת וידאו, הבקשה דנא, בה חזרה על טענותיה בדבר עלותה הכספית הגבוהה של הבאת עדי התביעה ארצה. כן ציינה המאשימה "מצורף בזאת תצהיר קונסולרי חתום ע"י העד ד"ד שאנדי נאראין (ע"ת 2, ט.א.נ.) המתייחס לחוסר היכולת שלו לטוס ממקום מגוריו (אנגליה) ולהתייצב למתן עדות בישראל, זאת מפאת גילו ומצבו הרפואי...".

לבקשה צורף מסמך בשפה האנגלית בו פירט ע"ת 2 את מצבו הרפואי וציין כי אינו יכול לטוס במטוס לישראל ולמסור עדות. המסמך אומת, ככל הנראה על ידי נוטריון ציבורי.

ביום 8.1.17, יום לפני הדיון הקבוע, בשעה 15:17, הגישה המאשימה בקשה נוספת לשמיעת עדי התביעה באמצעות שיחת וידאו, בה טענה "מתברר למבקשת כי אין בכוונת מר כריס סטריט (ע"ת 1, ט.א.נ.) להגיע לישראל למתן עדות בפני ביהמ"ש".

עוד טענה המאשימה כי בהתאם לסעיף 14 לפקודת הראיות, רשאי בית המשפט הנכבד לאשר קבלת עדות בתחומה של מדינה זרה כראיה בהליך הפלילי, בהתקיים שני תנאים מצטברים: (1) ישנה סיבה מספקת להיעדרו של העד; (2) להגנה תהיה הזדמנות לחקור את העד בחקירה נגדית בשעת גביית העדות.

באשר ל"סיבה המספקת", טענה המאשימה כי אין חשיבות לסיבה העומדת בבסיס היעדרו של העד ודי בכך שאין בידי המאשימה להביאו לארץ ולצורך כך, הפנתה את בית המשפט לתפ"ח 40408-05-14 מדינת ישראל נ' בן שושן (להלן: "עניין בן שושן").

הכרעה

ראשית, בית המשפט אינו רואה בעין יפה את עיתוי בקשת המאשימה, והגשת התצהיר, ימים בודדים טרם הדיון בתיק כאשר הצדדים ידעו על הצורך בהעדת העדים, בהתאם להחלטת בית המשפט העליון שאישרה הסכמתם, כבר למעלה משנה ומועד הדיון נקבע על ידי בית משפט זה, לפני למעלה מחודש ימים. בנוסף, תצהירו של ע"ת 2 כלל לא אומת על ידי קונסול, כפי שציינה המאשימה עצמה בבקשתה. בבקשה לא פורטו הנסיבות הרפואיות בעטין לא יתייצב העד ולא צורפו לה אסמכתאות רפואיות.

ערה אני לפסיקה אשר צורפה על ידי המאשימה בעניין בן שושן, אולם דומני כי אין ללמוד מנסיבות התיק שם לעניינו: (1) בתיק שלפניי, ע"ת 1 אינו מעוניין להגיע לישראל בכדי להעיד, וע"ת 2 ציין, בלא אסמכתא רפואית כי בשל מצב רפואי אינו יכול להגיע לישראל; בעניין בן שושן, העד עזב את הארץ 3 ימים לאחר המצאת זימונו להעיד, "בין אם הסיבה היא הימלטותו מנושים או עבודה בחו"ל לשם החזר חובות ובין אם הסיבה קשורה בעדותו בתיק שבפנינו..." (2) בית המשפט הדגיש בעניין בן שושן, בהמשך הציטוט שלעיל, "...מאחר ומדובר בכתב אישום בעבירת רצח, לאור עמדתו של העד שלא מתכוון לחזור לארץ בשלב זה ולאור האינטרס הציבורי, יש לנסות ולגבות עדותו בחו"ל...". נכון הדבר כי ישנו אינטרס ציבורי בהעמדת נאשמים לדין בעבירת נהיגה בשכרות.

(3) בהתאם לסעיף 47 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, ניתן לגבות עדות בתחומה של מדינה זרה לצורך הליך פלילי בכפוף לקיום הסכם בין המדינות. בעניין בן שושן, המדובר היה בעדות במדינת צרפת והמאשימה הודיעה לבית המשפט כי בין ישראל לבין צרפת קיימת אמנה בדבר עזרה הדדית בעניינים פליליים. בעניינו, בהתאם לתקנות העזרה המשפטית למדינות זרות לביצוע אמנת שטרסבורג (עזרה הדדית בעניינים פליליים), התשל"ה-1975, מדינת בריטניה אינה חתומה על האמנה מול מדינת ישראל.

(4) חשוב מכל, המאשימה אינה מתקשרת ברצון עם עדיה למעשי פשע ועל כן אין לה שליטה בהם, במעשיהם וברצונותיהם להגיע ארצה אם לאו. שונים הדברים בעניינו, כאשר המאשימה התקשרה מרצונה עם החברה שהעדים כך נראה, מנהליה, כאשר תכלית ההתקשרות הינה אכיפת החוק. אכיפה זו מושגת, בין השאר, על ידי אספקת מוצרי החברה אך גם על ידי תקינותם, העדות על תקינותם וביסוס הרשעות בהסתמך על כל אלו.

סוף דבר

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תסרוק החלטה זו לכל התיקים הקשורים.

ניתנה היום, י"א טבת תשע"ז, 09 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.